

الزام بهره‌برداری از روش‌های خشکه‌چینی و پوششی در اجرای نماهای ساختمان

در حال حاضر در سطح کشور بسیاری از نماهای ابنیه به‌صورت دوغابی و با مصالح آجر و سنگ اجرا می‌گردد. این روش‌های اجرایی با انتقادات متعددی روبرو است که مهم‌ترین آن‌ها به شرح ذیل است.

به گزارش سایت خبری پرسون، سیامک کاکاوند- دکترای معماری و پژوهشگر در حوزه شهرسازی در یادداشتی نوشت: در حال حاضر در سطح کشور بسیاری از نماهای ابنیه به‌صورت دوغابی و با مصالح آجر و سنگ اجرا می‌گردد. این روش‌های اجرایی با انتقادات متعددی روبرو است که مهم‌ترین آن‌ها به شرح ذیل است.

آسیب‌پذیری نماهای ساختمان در مقابل زلزله

به نظر می‌رسد با توجه به زلزله‌خیزی کشور و وقوع زلزله در مناطق گسترده از سرزمین، اجرای نماهای سنگی و آجری که با دوغاب و ملات ماسه و سیمان... در سطوح بزرگ و مرتفع اجرا می‌گردد بسیار مخاطره‌انگیز و فاجعه‌بار خواهد بود. به‌طور مثال حتی در یک زلزله با قدرت متوسط امکان ریزش مصالح مهارشده با سیم‌ها و ابزارهای مهاربندی متداول از ارتفاع زیاد وجود دارد. احتمال بالای سقوط مصالح و وزن سنگین اجرای روش‌های دوغابی موجب گردیده است در ساختمان‌های بلند از تکنیک‌های خشکه‌چینی و مصالح پوششی و پاششی مختلف و متنوع استفاده گردد. با عنایت به خطر محتمل بهره‌برداری از روش دوغابی شایسته است در کلیه ساختمان‌ها، از اجرای نما به روش‌های دوغابی ممانعت گردد و روش‌های اجرایی خشکه‌چینی و پوششی را جایگزین نماییم.

آسیب به محیط‌زیست

بهره‌برداری گسترده از مصالح سنگی و آجری در ناکاری ابنیه کشور موجب فعالیت معادن بسیار و متعاقباً آسیب‌های جدی به محیط‌زیست و طبیعت کشور گردیده است و همواره نسبتاً به آن انتقادات جدی از سوی کنشگران، فعالان محیط‌زیست و مردم بومی این مناطق مشاهده می‌گردد و این در حالی است که مصالح مصنوعی نوین در کیفیت ظاهری مشابه مصالح طبیعی و مزایای متعدد در حال حاضر در دسترس هستند و در پروژه‌هایی محدود اجرا می‌گردند. بدیهی است چنانچه جدیت و اراده اصلاح رویه مذکور وجود داشته باشد با برنامه‌ریزی و پیش‌بینی ملاحظات قانونی و نظارتی امکان تسریع و تعمیم استفاده از مصالح مصنوع در مجموعه ساخت‌وسازهای کشور وجود دارد.

بازیافت مصالح

بازیافت مصالح از مهم‌ترین موضوعات مغفول در صنعت ساختمان‌سازی است. در حال حاضر با استخراج مصالح از معادن و حمل آن‌ها به سکونت‌گاه‌ها، آسیب‌های جدی به محیط‌زیست کشور وارد آمده است. باید در نظر داشت در بلندمدت در جریان تعمیرات و یا تعویض این نماها و یا وقوع رخدادهایی نظیر زلزله حجم عظیم مصالح مخصوصاً در شهرهای بزرگ بر جا خواهد ماند. لذا لازم و ضروری است ضمن پیش‌بینی نحوه و چگونگی بازیافت این مصالح و عدم انباشت آن‌ها در طبیعت از مصالح جدید جایگزین که به‌صورت هم‌زمان فرایند بازیافت آن‌ها مشخص و معین گردیده است بهره‌برداری گردد.

عایق‌بندی و ممانعت از تبادل حرارت

مصالح طبیعی مانند سنگ و آجر از تبادل حرارتی بالا برخوردار هستند و برای ممانعت از تبادل حرارتی منطبق با مبحث ۱۹ مقررات ملی ساختمان حتماً باید از جزییات اجرایی مندرج بهره‌برداری نمود. متأسفانه در طول زمان به علت کمبود نیروهای ماهر و مجرب در سطح کشور و هزینه‌های بالای اجرا این روش‌ها و فقدان عزم و جدیت نهادهای متولی و نظارتی در اجرای نماها به‌صورت کامل ملاحظات فنی عایق‌بندی‌ها در راستای صرفه‌جویی انرژی اعمال نمی‌گردد و در مقیاس ملی سالانه شاهد اتلاف و هدر رفت انرژی قابل‌توجه در ساختمان‌های غیر استاندارد هستیم. پیگیری روش‌های نوین اجرا و نیز به‌صورت محدود از این روش‌های اجرایی بهره‌برداری می‌گردد لذا به نظر می‌رسد با عنایت به خطر زلزله و دیگر موضوعات فوق‌الذکر و همچنین لزوم پیگیری مباحث پایداری سرزمین تغییر و تعمیم روش‌های اجرایی نوین در ناکاری ساختمان به راحتی میسر و مقدور است. لذا پیشنهاد می‌گردد مدیریت و حاکمیت کشور به منظور ممانعت از تخریب منابع کشور و کارآمدی مواجهه با چالش‌ها و معضلات پیش رو و همچنین پیگیری اصول حاکم بر پایداری سرزمین از اجرای ناکاری‌های ساختمان با روش دوغابی و مشابه ممانعت و ناکاری‌ها صرفاً با روش‌های نوین در دستور کار قرار گیرند.